

prima instanță - V. Brașoveanu
instanța de apel - N. Vascan, E. Clim, Iu. Cotruță,

ÎNCHEIERE

19 noiembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:
Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Vera Macinskaia
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Elena Ciobanu,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Elena Ciobanu împotriva Întreprinderii de Stat Complexul „Casa Presei” cu privire la anularea ordinelor, încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la lucru,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2014, prin care a fost admis apelul declarat de Întreprinderea de Stat Complexul „Casa Presei”, casată hotărîrea Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 03 martie 2012 și emisă o nouă hotărîre, prin care acțiunea a fost respinsă.

c o n s t a t ă

La 03 august 2011 Elena Ciobanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎS Complexul „Casa Presei” cu privire la anularea ordinelor, încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la lucru.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat, că în baza ordinului directorului ÎS Complexul „Casa Presei” din 29 decembrie 2010 a fost angajată în calitate de măturător, începînd cu 29 decembrie 2010, cu salariul lunar de 1750 lei. La 03 ianuarie 2011 directorul interimar al ÎS Complexul „Casa Presei” a emis ordinul nr.1P, prin care a fost angajată la serviciu în calitate de măturător pe termen de două luni, iar prin ordinul nr. 23P din 03 martie 2011 a fost concediată de la serviciu în legătură cu expirarea termenului contractului de muncă.

Consideră că ordinele nr.1P din 03 ianuarie 2011 și nr. 23P din 03 martie 2011 sunt ilegale, deoarece la angajarea în serviciu pe o perioadă determinată au fost încălcate prevederile art.54 și 55 din Codul muncii, care stabilesc expres cazurile

încheierii contractului individual de muncă pe un termen determinat.

La 10 iunie 2011 s-a adresat pîrîtului cu cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea ordinelor menționate și achitarea salariului pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, însă în termenul stabilit nu a primit nici un răspuns.

Elena Ciobanu solicită anularea ordinelor ÎS Complexul „Casa Presei” nr.1P din 03 ianuarie 2011 și nr. 23P din 03 martie 2011, încasarea de la ÎS Complexul „Casa Presei” a salariului pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă pentru perioada de la 03 martie 2011 pînă la data pronunțării hotărîrii.

La 28 decembrie 2011 Elena Ciobanu a depus cerere de concretizare a cerințelor solicitînd anularea ordinului ÎS Complexul „Casa Presei” nr.63P din 20 iunie 2011 privind eliberarea sa din funcția de măturător și încasarea de la ÎS Complexul „Casa Presei” a salariului pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă pentru perioada de la 03 martie 2011 pînă la data pronunțării hotărîrii, invocînd că prin ordinul nr.62P din 06 iunie 2011 au fost anulate ordinele nr.1P din 03 ianuarie 2011 și nr. 23P din 03 martie 2011, fiind restabilită în funcția de măturător. Însă, la 20 iunie 2011 ÎS Complexul „Casa Presei” a emis ordinul nr.63P privind eliberarea din funcția deținută în temeiul art.86 alin. (1) lit.h) Codul muncii, pentru absența fără motive de la locul de lucru mai mult de 4 ore consecutive în timpul zilei de muncă. Consideră că pîrîtul nu era în drept de a emite ordinul de concediere în cazul în care părțile se află în litigiu de muncă în privința căruia urmează să se expună instanța de judecată.

Ulterior, Elena Ciobanu a mai depus o cerere de concretizare a cerințelor, solicitînd încasarea de la ÎS Complexul „Casa Presei” a salariului pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă pe perioada de la 03 martie 2011 pînă la 01 februarie 2012 în sumă de 19250 lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 3000 lei, indicînd că prin ordinul ÎS Complexul „Casa Presei” nr.148P din 30 decembrie 2011 a fost modificat pct. 1 al ordinului nr.62P din 06 iunie 2011 prin indicarea sintagmei că se consideră angajată la serviciu pe perioadă nedeterminată, iar începînd cu 02 februarie 2012 a continuat activitatea în calitate de măturător la ÎS Complexul „Casa Presei”.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 03 martie 2012 acțiunea a fost admisă. S-a încasat de la ÎS Complexul „Casa Presei” în beneficiul Elenei Ciobanu salariul pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă pe perioada de la 03 martie 2011 pînă la 01 februarie 2012 în mărime de 19250 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 3000 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2012, a fost respins apelul declarat de către ÎS „Complexul „Casa Presei” și menținută hotărîrea Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 03 martie 2012.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 22 ianuarie 2014, a fost admis recursul declarat de ÎS Complexul „Casa Presei”, casată decizia Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2012, cauza fiind restituită spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2014, a fost admis apelul declarat de ÎS Complexul „Casa Presei”, casată hotărîrea Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 03 martie 2012 și emisă o nouă hotărîre, prin care acțiunea a fost respinsă.

La 23 septembrie 2014, în termenul prevăzut de lege, Elena Ciobanu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

Recurenta Elena Ciobanu, în motivarea recursului a menționat că instanța de apel a interpretat în mod arbitrar probele prezentate la materialele dosarului, admițând încălcarea normelor de drept procedural. De asemenea, a menționat că nu a cunoscut despre faptul restabilirii la serviciu și că semnătura de pe aviz nu-i aparține. Or, cererea de chemare în judecată a fost formulată la o dată ulterioară pretinsei constatări a instanței de apel că a fost informată despre anularea ordinelor de concediere la faza extrajudiciară a procesului.

Mai multa ca atât, indică că cererea de chemare în judecată a fost modificată din considerentul că reprezentantul intimatului a prezentat copiile legalizate ale ordinelor corespunzătoare. Invocă de asemenea și faptul că suma de 4856,75 lei primită la data de 29 noiembrie 2013 reprezintă plata pentru concediul anual ordinar pentru anul 2010 și parțial 2011 și nicidecum salariul pentru o jumătate de an. Deși instanța de apel a constatat că intimatul și-a executat în mod benevol obligația de achitare a salariului pentru perioada 01 ianuarie 2011-13 iunie 2011, a respins cerința privind încasarea sumei, deși ordinul de eliberare din funcție pentru absența nemotivată de la serviciu este datat cu 20 iunie 2011. Astfel, instanța de apel a omis să se pronunțe asupra drepturilor salariale în perioada 14 iunie 2011-20 iunie 2011.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Elena Ciobanu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, accesul la un tribunal în aspectul art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale cuprinde și condițiile în care poate fi atacată o hotărâre a unor instanțe de fond (*Guerin versus Franța*).

Totodată, acest drept nu este absolut, iar marja de apreciere aparține statului. Cu referire la caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că dreptul recurentei de acces la un tribunal în aspectul art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu este afectat.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Elena Ciobanu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Elena Ciobanu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Vera Macinskaia

Dumitru Mardari